

การดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดและยาเสพติด โดยการมีส่วนร่วมของ
ประชาชนในรูปแบบป้อมตำรวจชุมชนเมือง (โคบัง)

The Operation for Crime prevention and Drug use by Public participation in
Community Policing Box (KOBAN) Model

สุชิน รอดกำเหนิด*

Suchin Rodgumnoed

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์ในการศึกษารูปแบบ สภาพปัญหา และแสวงหาแนวทางที่เหมาะสมในการดำเนินงาน ผลการวิจัยพบว่า 1) ตูยามโคบังชุมชนเกาะทิวี่นำรูปแบบป้อมตำรวจชุมชนเมือง (โคบัง) ของญี่ปุ่นมาใช้เป็นแนวทาง มีการดำเนินงาน คือ (1) การตรวจตรา ดูแลรักษาความสงบเรียบร้อยในชุมชน (2) รับแจ้งข่าว แจ้งเบาะแสการกระทำที่ผิดกฎหมาย (3) แก้ไขเรื่องราวร้องทุกข์ ระงับเหตุร้ายต่างๆ (4) จัดประชุมเพื่อหาแนวทางในการจัดการปัญหาร่วมกับชุมชน (5) ดำเนินกิจกรรมอื่นๆ ร่วมกับชุมชน 2) สภาพและปัญหา เช่น การขาดงบประมาณ อาสาสมัครตำรวจชุมชนมีจำนวนน้อย บางคนปฏิบัติหน้าที่ไม่เหมาะสม พกพาอาวุธปืนเรียกค่าตอบแทนในเชิงธุรกิจ ไม่มีความสม่ำเสมอในการออกตรวจ และปัจจุบันไม่มีการประชุมร่วมกัน เป็นต้น 3) แนวทางที่เหมาะสม เช่น ควรเพิ่มงบประมาณ เพิ่มจำนวนอาสาสมัครตำรวจชุมชน จัดอบรมให้อาสาสมัครตำรวจชุมชนมีความรู้ความเข้าใจ ในบทบาทหน้าที่ที่ถูกต้อง เพิ่มความถี่ ในการออกตรวจ ควรประชุมร่วมกันกับประชาชนอย่างสม่ำเสมอ ไม่ควรให้อาสาสมัครตำรวจชุมชนพกพาอาวุธปืน และไม่ควรเรียกค่าตอบแทนในเชิงธุรกิจ เป็นต้น

คำสำคัญ : โคบัง / ยาเสพติด / ยาเสพติด / การมีส่วนร่วม

ABSTRACT

The objective of this research was to study a model, community context and an appropriate approach in crime prevention and drugs use. The researcher used a qualitative research method. The findings revealed three significant results. Firstly, the KOBAN security box in the Koh Thawee Community, adapted from the Japanese KOBAN, whose operations include: monitoring and maintaining public order in the community, receiving notification of illegal activities, investigating the complaint and suspending dangerous situations, all assisted the organization in finding ways to solve community problems and conduct community activities. Secondly, many problems existed, such as a lack of budgeting, less voluntary community police, dysfunctional community police, carrying firearms, bribery of business compensation, and the inconsistency or lack of meetings. Lastly, the third finding suggested the following approaches for improvement: increased budgeting, increasing the number of voluntary community police, providing improved training of voluntary community police to increase their knowledge and understanding of their own roles, increasing the frequency of regular community meetings, restriction the carrying of firearms, and no paying compensation for voluntary community policeman.

Keywords : KOBAN / Crime / Drugs / Participation

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยในปัจจุบันประสบกับปัญหาการก่ออาชญากรรมและการแพร่ระบาดของยาเสพติด โดยอาชญากรรมที่เกิดขึ้นส่วนมากเป็นการกระทำผิดทางอาญาในฐานต่าง ๆ เช่น ฆ่าผู้อื่น ทำร้ายร่างกาย ข่มขืน กระทำชำเรา ลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ และปล้นทรัพย์ เป็นต้น ส่วนอาชญากรรมที่นับวันจะทวีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น คือกระบวนการค้ายาเสพติด ทั้งนี้ อาชญากรรมทั่ว ๆ ไปที่เกิดขึ้นและปรากฏเป็นข่าวจะส่งผลกระทบต่อชีวิต และทรัพย์สินของผู้คนในสังคม ส่วนอาชญากรรมที่เกี่ยวกับยาเสพติดนั้นจะส่งผลกระทบต่อสังคมและความมั่นคงของชาติเป็นอย่างยิ่ง เพราะขอบเขตการแพร่ระบาดได้แผ่ขยายเป็นวงกว้างในทุกพื้นที่ ทั้งในเมืองและในชนบท ไม่จำกัดเพศ วัย ฐานะ และอาชีพ แม้หลายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะพยายามทำหน้าที่อย่างเต็มที่ แต่ก็ยังไม่สามารถขจัดปัญหาเสพติดให้หมดสิ้นไปได้ ดังนั้น การแก้ไขปัญหายาเสพติดจึงถือเป็นวาระแห่งชาติ มีการจัดตั้งศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ (ศพส.) โดยยึดหลักที่ว่าผู้ผลิต ผู้ค้า จะต้องได้รับการปราบปรามลงโทษโดยกฎหมายอย่างเคร่งครัด ในขณะที่ผู้เสพคือผู้ป่วยที่ต้องได้รับการบำบัดรักษาให้กลับมาสู่สังคม (National Statistical Office, Government Strategic Information Center, 2013)

ทั้งนี้ จากรายงานสรุปสถิติการรับแจ้งเหตุและการดำเนินการของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เกี่ยวกับฐานความผิดคดีอาญาในปีงบประมาณ 2558 ซึ่งจำแนกฐานความผิดคดีอาญาที่สำคัญ ออกเป็น 4 กลุ่ม พบว่า กลุ่มที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ มีการรับแจ้ง 27,607 ราย กลุ่มที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน รับแจ้ง 75,557 ราย กลุ่มที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ รับแจ้ง 33,174 ราย และกลุ่มที่ 4 คดีที่รัฐเป็นผู้เสียหาย มีการจับกุม จำนวน 521,475 ราย โดยภาพรวมของการปราบปรามอาชญากรรม มีผลการจับกุมคิดเป็นร้อยละ 83.70 ของคดีที่รับคำร้องทุกข์ทั้งหมด สำหรับคดีอาญาที่มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น ได้แก่ การทำร้ายร่างกายและการ

ทำร้ายผู้อื่นจนถึงแก่ความตาย การข่มขืนกระทำชำเรา การลักทรัพย์และชิงทรัพย์ (High crimes, drought and economic problems, 2015)

สำหรับปัญหายาเสพติดนั้น สถานการณ์การค้ายาเสพติดยังคงรุนแรง การจับกุมผู้ต้องหาคดีค้ายาเสพติดยังอยู่ในระดับที่สูงมาก ในปี 2558 (ระหว่างวันที่ 1 ตุลาคม 2557-21 กันยายน 2558) มีผลการจับกุมทั่วประเทศ 260,556 คดี ผู้ต้องหา 279,701 คน ปริมาณของกลางยาเสพติด ยาบ้า 93,411,724 เม็ด เฮโรอีน 63.09 กิโลกรัม ไอซ์ 1,103.15 กิโลกรัม กัญชา 22,380.60 กิโลกรัม ในส่วนของการดำเนินการแก้ไขปัญหาเสพติด ด้วยการนำผู้เสพเข้าสู่กระบวนการบำบัดรักษา พบว่ามีแนวโน้มที่สูงขึ้นจาก 187,246 คน ในปี 2554 เป็น 303,509 คน ในปี 2557 ทั้งนี้ ปัญหาในด้านเครือข่ายการค้ายาเสพติดร้ายสำคัญ ถึงแม้ว่าในปี 2558 จะสามารถจับกุมคดียาบ้ารายสำคัญที่มีของกลางตั้งแต่หนึ่งล้านเม็ดขึ้นไปได้ 17 คดี ระดับหนึ่งแสนเม็ด 103 คดี และระดับหนึ่งหมื่นเม็ด 259 คดี แต่เครือข่ายการค้ายาเสพติดรายสำคัญก็ยังคงมีอยู่ รวมทั้ง ปริมาณของกลางยาเสพติดที่ยึดได้ยังมีปริมาณที่สูงเช่นกัน ทั้งนี้ การจับกุมคดียาเสพติดรายสำคัญที่มีของกลางระดับแสนเม็ดและระดับหมื่นเม็ด มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นทั้งปริมาณของกลางและจำนวนคดี ขณะที่การจับกุมคดีที่มีของกลางตั้งแต่หนึ่งล้านเม็ดขึ้นไป ก็ยังพบการจับกุมได้อย่างต่อเนื่อง (Center Against Drugs, 2015, pp.2-7)

จังหวัดกำแพงเพชร เป็นอีกจังหวัดหนึ่งที่ประสบกับปัญหาอาชญากรรมและการแพร่ระบาดของยาเสพติดเช่นกัน อีกทั้ง ยังเป็นจังหวัดที่กรมศิลปากรได้ดำเนินการคุ้มครองป้องกันโบราณสถานเมืองกำแพงเพชรและเมืองนครชุม โดยประกาศขึ้นทะเบียนเป็นโบราณสถานของชาติ “อุทยานประวัติศาสตร์กำแพงเพชร” และองค์การศึกษาวិทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO) ได้ประกาศให้เป็นมรดกโลกที่ได้รับการขึ้นทะเบียน 1 ใน 5 แห่งของประเทศไทย จึงเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญแห่งหนึ่งของประเทศ มีนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติมาท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก จึงอาจเสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรมขึ้นได้ ในการนี้ สถานีตำรวจภูธรเมืองกำแพงเพชรได้ตระหนักถึงสถานการณ์ดังกล่าว รวมทั้งได้เล็งเห็นถึงความสำคัญในการมีส่วนร่วมของประชาชนจึงได้นำแนวคิดที่ว่า “ตำรวจคือประชาชน และประชาชนคือตำรวจ” มาใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติด โดยริเริ่มจัดทำ “โครงการตุ้ยยามโคบังชุมชนเกาะทิว” ขึ้นเป็นแห่งแรกของจังหวัดกำแพงเพชร ตามนโยบายของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่มีแนวคิดให้นำรูปแบบป้อมตำรวจชุมชนเมือง (KOBAN) ของประเทศญี่ปุ่น ซึ่งเป็นรูปแบบที่มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับในหลายๆ ประเทศว่าได้ผลดี มาประยุกต์ใช้กับประเทศไทย ซึ่งคาดว่าจะเป็นแนวทางในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติดที่ประสบผลสำเร็จได้ ดังนั้น จึงควรมีการวิจัยเพื่อศึกษารูปแบบที่ดำเนินงานอยู่ว่า ได้นำรูปแบบตำรวจชุมชนเมือง (KOBAN) มาประยุกต์ใช้กับบริบทของชุมชนเมืองในเขตเทศบาลเมืองกำแพงเพชรอย่างไร มีสภาพและปัญหาประการใด ทั้งนี้ เพื่อจักได้แสวงหาแนวทางที่เหมาะสมในการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพสูงยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศึกษารูปแบบการดำเนินงานของตุ้ยยามโคบังชุมชนเกาะทิว ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติดโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน
2. ศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินงานของตุ้ยยามโคบังชุมชนเกาะทิว ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติดโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน
3. แสวงหาแนวทางที่เหมาะสมในการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติด โดยการมีส่วนร่วมของประชาชนในรูปแบบป้อมตำรวจชุมชนเมืองของตุ้ยยามโคบังชุมชนเกาะทิว

วิธีดำเนินการวิจัย

1. รูปแบบการวิจัย เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) แบ่งวิธีการให้ได้มาซึ่งข้อมูลออกเป็น 3 ลักษณะ คือ

1.1 การค้นคว้าจากเอกสาร (Documentary Method) โดยศึกษาข้อมูลจากหนังสือ ตำรา รายงานการวิจัย วิทยานิพนธ์ รวมทั้งการสืบค้นข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาในการศึกษา

1.2 การสัมภาษณ์ (Interview Method) โดยสัมภาษณ์เจาะลึกผู้ที่มีอำนาจหน้าที่และผู้ที่มีส่วนได้เสียเกี่ยวข้อง

1.3 การสนทนากลุ่ม (Focus group) โดยเชิญผู้ที่มีอำนาจหน้าที่และผู้ที่มีส่วนได้เสียเกี่ยวข้อง มาร่วมสนทนาแลกเปลี่ยนเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรคและข้อขัดข้องต่าง ๆ พร้อมทั้งระดมความคิดเห็น เพื่อให้ได้แนวทางที่เหมาะสมในการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติด โดยการมีส่วนร่วมของประชาชนในรูปแบบตุ๋ยามโคบังชุมชนเกาะทิว

2. กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษา เลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Study) โดยจำแนกตามวิธีการให้ได้มาซึ่งข้อมูล ดังนี้

2.1 การสัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลมี 5 กลุ่ม คือ กลุ่มเทศบาลเมืองกำแพงเพชร จำนวน 3 คน กลุ่มเจ้าหน้าที่ตำรวจประจำตุ๋ยามโคบังชุมชนเกาะทิวและผู้บังคับบัญชา จำนวน 3 คน กลุ่มผู้นำชุมชน ชุมชนเกาะทิว ชุมชนทรัพย์ทิว และชุมชนสิริจิต จำนวน 3 คน กลุ่มตัวอย่างอาสาสมัครตำรวจชุมชนประจำตุ๋ยามโคบังชุมชนเกาะทิว จำนวน 4 คน กลุ่มตัวอย่างประชาชนในชุมชนเกาะทิว ชุมชนทรัพย์ทิว และชุมชนสิริจิต จำนวน 18 คน

2.2 การสนทนากลุ่ม ผู้ให้ข้อมูลมีจำนวน 9 คน ประกอบด้วย เทศบาลเมืองกำแพงเพชร จำนวน 2 คน เจ้าหน้าที่ตำรวจประจำตุ๋ยามโคบังชุมชนเกาะทิว จำนวน 1 คน ประธานชุมชนเกาะทิว จำนวน 1 คน อาสาสมัครตำรวจชุมชน จำนวน 2 คน ประชาชนในชุมชนเกาะทิว ชุมชนทรัพย์ทิว และชุมชนสิริจิต 3 คน

3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 การค้นคว้าจากเอกสาร เก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารที่เป็นข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) และเอกสารที่เป็นข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data)

3.2 การสัมภาษณ์ คณะผู้วิจัยเป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้ 1) คณะผู้วิจัยขอหนังสือแนะนำตัวจากมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์และขอความร่วมมือในการสัมภาษณ์ 2) ทำการสัมภาษณ์ และบันทึกข้อมูล เพื่อนำมาวิเคราะห์ตามขั้นตอนต่อไป

3.3 การสนทนากลุ่ม เก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้ 1) ประสานขอความร่วมมือผู้ให้ข้อมูล 2) กำหนดวัน เวลา สถานที่ ในการสนทนากลุ่ม 3) คณะผู้วิจัยขอหนังสือเชิญจากมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร เพื่อขอให้เข้าร่วมสนทนากลุ่ม 4) การเตรียมการในการดำเนินการสนทนากลุ่ม โดยเตรียมผู้ดำเนินการสนทนา ผู้จัดบันทึก ผู้บันทึกเสียงและภาพ เตรียมอุปกรณ์ต่างๆ เช่น กล้องถ่ายรูป เครื่องบันทึกเสียง และเตรียมหัวข้อการสนทนาและประเด็นคำถาม 5) ดำเนินการสนทนากลุ่ม

4. การวิเคราะห์และตรวจสอบข้อมูล

4.1 นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลเนื้อหา (Content Analysis) สรุปตามประเด็นสำคัญ

4.2 ผู้วิจัยมีการตรวจสอบคุณภาพของข้อมูลใน 2 รูปแบบคือ 1) การตรวจสอบด้านข้อมูล (Data Triangulation) โดยการพิสูจน์ว่าข้อมูลที่ได้มาถูกต้องหรือไม่ วิธีการคือ ตรวจสอบแหล่งของข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูล 5 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มเทศบาลเมืองกำแพงเพชร กลุ่มเจ้าหน้าที่ตำรวจประจำตุ๋ยามโคบังชุมชนเกาะทิว กลุ่มผู้นำชุมชน ทั้ง 3 ชุมชน กลุ่มตัวอย่างอาสาสมัครตำรวจชุมชน และกลุ่มตัวอย่างประชาชน ทั้ง 3 ชุมชน 2) การตรวจสอบ

สามเส้าด้านวิธีรวบรวมข้อมูล (Methodological Triangulation) โดยการใช้วิธีรวบรวมข้อมูลในเรื่องเดียวกัน ด้วยการสัมภาษณ์ควบคู่กับการสนทนากลุ่ม พร้อมกับศึกษาข้อมูลจากเอกสารประกอบด้วย

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัย สามารถสรุปผลการวิจัยเป็น 3 ตอน ตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

ตอนที่ 1 รูปแบบการดำเนินงานของตุ๋ยามโคบังชุมชนเกาะทิว ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติดโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน

ตุ๋ยามโคบังชุมชนเกาะทิว มีเขตพื้นที่รับผิดชอบในชุมชนเกาะทิวและต่อเนื่องไปยังชุมชนทรัพย์ทวี และชุมชนสิริจิต เนื่องจากเป็นชุมชนที่มีพื้นที่ติดต่อกัน มีความเจริญทางด้านเศรษฐกิจ มีความหนาแน่นของคนในชุมชนมาก และเป็นจุดล่อแหลมต่อการเกิดอาชญากรรมเช่นเดียวกัน อีกทั้ง เดิมเคยเป็นชุมชนเดียวกันมาก่อน ดังภาพที่ 1 ทั้งนี้ ตุ๋ยามโคบังชุมชนเกาะทิว ได้เปิดทำการเมื่อวันที่ 3 มกราคม 2557 ปัจจุบันมีที่ทำการตั้งอยู่บริเวณริมแม่น้ำปิง ใกล้สวนน้ำเฉลิมพระเกียรติ ต.ในเมือง อ.เมือง จ.กำแพงเพชร ดังภาพที่ 2

ภาพที่ 1 เขตรับผิดชอบของตุ๋ยามโคบังชุมชนเกาะทิว

ภาพที่ 2 ที่ตั้งตุ๋ยามโคบัง (มองจากริมแม่น้ำปิง)

โดยในหลักการสำคัญของตุ๋ยามโคบังชุมชนเกาะทิวคือ ต้องการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติดในชุมชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ประชาชนในชุมชนเข้ามาเป็นอาสาสมัครตำรวจชุมชน รวมทั้ง การดำเนินการด้านอื่นๆ ร่วมกับชุมชนในลักษณะเดียวกับรูปแบบป้อมตำรวจชุมชนเมือง (KOBAN) ของประเทศญี่ปุ่น ซึ่งจากผลการดำเนินงานในภาพรวม สามารถที่จะสรุปรูปแบบการดำเนินงานที่สำคัญๆ ได้เป็น 5 ประการ ดังต่อไปนี้

1.1 การตรวจตรา ดูแล รักษาความสงบเรียบร้อยในชุมชน

ตุ๋ยามโคบังชุมชนเกาะทิว มีการฝึกอบรมอาสาสมัครตำรวจชุมชน ให้ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานตำรวจในการรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยให้แก่ประชาชนในชุมชนและนักท่องเที่ยว โดยมีภารกิจหลักคือ การจัดเวรยามโดยใช้รถจักรยานยนต์เป็นพาหนะ ออกตรวจตราชุมชนทั้ง 3 ชุมชน เพื่อสอดส่องพฤติกรรมต่าง ๆ ทั้งในเวลากลางวันและเวลากลางคืน โดยเฉพาะบริเวณที่เป็นจุดเสี่ยงต่อการเกิดปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติด เช่น บริเวณริมแม่น้ำปิง บริเวณหลังสวนน้ำ เป็นต้น และมีการลงบันทึกการตรวจที่ดูแลบ้านประชาชนชุมชน รวมทั้ง มีการตั้งด่านตรวจอาวุธและสิ่งผิดกฎหมาย ซึ่งมีผลทำให้ปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติดในชุมชนลดลง และประชาชนมีความรู้สึกปลอดภัยมากขึ้น เนื่องจากตุ๋ยามโคบังมีพื้นที่รับผิดชอบที่จำกัดและชัดเจน จึงสามารถให้บริการอย่างทั่วถึงครอบคลุมและรวดเร็ว

1.2 การรับแจ้งข่าว แจ้งเบาะแสทางคดีหรือการกระทำผิดกฎหมาย

ตุ๋ยามโคบังชุมชนเกาะทิว จะมีเจ้าหน้าที่ตำรวจและอาสาสมัครตำรวจชุมชน คอยทำหน้าที่รับแจ้งข่าวหรือเรื่องต่าง ๆ ที่ผิดกฎหมาย ซึ่งเมื่อได้รับแจ้งจะมีการลงบันทึกรับแจ้ง และดำเนินการต่อไปตามอำนาจ

หน้าที่ ซึ่งการดำเนินการตามข้อนี้ทำให้ตำรวจได้ทราบข้อมูลหรือข้อพิรุธในสิ่งที่ประชาชนสงสัย และได้เฝ้าระวังบุคคลหรือสถานที่ที่ได้รับแจ้งหรือที่อาจเกิดเหตุร้ายได้ ทำให้ปัญหาเกี่ยวกับการก่ออาชญากรรมหรือการมั่วสุมยาเสพติดลดลง และประชาชนมีความรู้สึกว่ามีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินมากขึ้น

1.3 การแก้ไขเรื่องราวร้องทุกข์ การระงับเหตุร้ายต่างๆ

หากประชาชนในชุมชนมีเรื่องราวที่จะร้องทุกข์หรือต้องการให้ระงับเหตุร้ายต่างๆ รวมทั้งการร้องขอความช่วยเหลือใดๆ เช่น เมื่อมีเหตุทะเลาะวิวาท การส่งเสียงดังหรือเคียดแค้นรำคาญอื่นๆ สามารถแจ้งได้ที่ตู่ยามโคบังชุมชนเกาะทิว เพื่อให้ออกมาตรวจตราหรือระงับเหตุหรือให้เข้าช่วยเหลือในพื้นที่ ซึ่งสะดวกและรวดเร็วกว่าการแก้ไขหรือระงับเหตุของสายตรวจของสถานีตำรวจ เพราะอยู่ใกล้บ้าน

1.4 การจัดประชุมเพื่อคิดค้นหาแนวทางในการจัดการปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติดร่วมกับชุมชน

ตู่ยามโคบังชุมชนเกาะทิว เคยมีการจัดประชุมเพื่อหาแนวทางร่วมกันกับชุมชน ในช่วงแรก ๆ ของการก่อตั้งตู่ยามโคบังโดยมีการเชิญประธานชุมชน ประชาชน และอาสาสมัครตำรวจชุมชนเข้าร่วมประชุม แต่ช่วงหลังไม่มีการประชุมร่วมกันแต่อย่างใด

1.5 การดำเนินกิจกรรมอื่นๆ ร่วมกับชุมชน

เมื่อมีกิจกรรมตามประเพณี เช่น งานลอยกระทง ก่อพระเจดีย์ทราย รวมทั้ง การแข่งขันกีฬา ระหว่างชุมชน ตู่ยามโคบังชุมชนเกาะทิวจะมีส่วนร่วมในการจัดงานดังกล่าวกับชุมชนเป็นอย่างดี ซึ่งเป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างตู่ยามโคบังชุมชนเกาะทิวกับชุมชน ทั้ง 3 ชุมชน หรือหากมีงานบวชนาค งานแต่งงาน งานศพ ที่จัดขึ้นในชุมชน หรือเมื่อชุมชนมีกิจกรรมหรือมีงานรื่นเริงใดๆ ตู่ยามโคบังชุมชนเกาะทิวจะส่งอาสาสมัครตำรวจชุมชนมาช่วยดูแลความเรียบร้อย รักษาความปลอดภัย อำนวยความสะดวก และอำนวยความสะดวกต่างๆ

ตอนที่ 2 สภาพและปัญหาการดำเนินงานของตู่ยามโคบังชุมชนเกาะทิวในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติดโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน

2.1 การตรวจตรา ดูแล รักษาความสงบเรียบร้อยในชุมชน พบปัญหาใน 4 ลักษณะ คือ

(1) งบประมาณ อาสาสมัครตำรวจชุมชนไม่มีค่าตอบแทนเหมือนกับการเป็นอาสาสมัครอื่นๆ เช่น อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ชุดเครื่องแบบที่สวมใส่ ปฏิบัติงานต้องจัดหาเอง ค่าน้ำมันเชื้อเพลิงที่จะต้องใช้ในการออกตรวจตรา ซึ่งตู่ยามโคบังโคบังชุมชนเกาะทิวได้รับการสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชาเป็นเงินเพียงเดือนละ 2,000 บาท ไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติหน้าที่ ค่าอาหารสำหรับอาสาสมัครที่มาปฏิบัติหน้าที่ ต้องขอรับการสนับสนุนจากภาคเอกชน ผู้ประกอบการ ร้านค้าต่างๆ และจากประชาชนในการออกตรวจตราหรือดูแลประจำบ้าน รถจักรยานยนต์ที่สถานีตำรวจนำมาให้ใช้มีสภาพเก่าต้องใช้เงินส่วนตัวในการซ่อม

(2) บุคลากร จากปัญหาด้านงบประมาณดังกล่าว จึงส่งผลโดยตรงต่อปัญหาด้านบุคลากร คือ ทำให้ปัจจุบันมีจำนวนอาสาสมัครตำรวจชุมชนลดน้อยลงมาก จำนวนผู้ที่จะมาปฏิบัติหน้าที่ในแต่ละวัน ไม่คงที่แน่นอน จึงไม่สามารถจัดกำลังพลในลักษณะการเข้าเวรประจำการให้มีการสับเปลี่ยนหมุนเวียนที่แน่นอนได้ ส่งผลทำให้การปฏิบัติงานไม่เต็มประสิทธิภาพ

(3) อาสาสมัครตำรวจชุมชนบางคน อาจมีความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ไม่เพียงพอ ต่อการปฏิบัติงาน เช่น การไม่ทราบว่าภารกิจใดที่จะมีอำนาจกระทำได้หรือไม่ เพียงใด หรืออาจมีเจตนากระทำเกินขอบเขตอำนาจหน้าที่ หรือไม่มีอำนาจกระทำได้ตามกฎหมาย เช่น การพกพาอาวุธปืนในเวลาออกตรวจหรือเวลาตั้งด่านตรวจ

โดยเฉพาะนอกเวลาปฏิบัติงาน นอกจากนี้ ในการปฏิบัติงานบางครั้งไม่มีตำรวจมาร่วมด้วย จึงทำให้อาสาสมัครปฏิบัติหน้าที่โดยลำพัง

(4) ความถี่และความสม่ำเสมอในการออกตรวจตราในชุมชนและการตั้งด่านตรวจ พบว่า ยังไม่มีความเข้มข้นในการตรวจตราชุมชน โดยเฉพาะตามตรอกซอกซอย ในจุดอับต่างๆ เช่น ในซอยตันไม่ได้มาตรวจทุกวัน ซึ่งยังเห็นมีเด็กวัยรุ่นติดยามาหาซื้อยากันตอนเย็นอยู่เสมอ และในเวลากลางคืนช่วงดึกๆ ควรจะตรวจทุกชั่วโมง การลงบันทึกการตรวจที่ดูแลเมื่อก่อนกระทำให้สม่ำเสมอแต่ปัจจุบันแทบไม่มี รวมทั้งเมื่อก่อนเคยเห็นตั้งจุดตรวจแถวหน้าตู้ยามโฉบังในเวลากลางคืนอยู่เป็นประจำ แต่ช่วงหลังไม่ค่อยพบเห็น

2.2 การรับแจ้งข่าว แจ้งเบาะแสทางคดีหรือการกระทำผิดกฎหมาย

พบว่าประชาชนบางครั้งไม่กล้าไปแจ้งข่าวผู้ที่ซื้อขายยาเสพติด เพราะเกรงว่าตนเองจะไม่ปลอดภัย

2.3 การแก้ไขเรื่องราวร้องทุกข์ การระงับเหตุร้ายต่างๆ

ยังแก้ไขปัญหาวงกกลุ่มวัยรุ่นขอบมาแข่งรถกันในตอนกลางคืนซึ่งเสียงท้อโง่เสียงดังมากให้หมดไปอย่างถาวรไม่ได้ เน้นแต่เป็นวันที่สายตรวจตำรวจโฉบังมาตรวจ กลุ่มวัยรุ่นจึงจะหายไปชั่วคราว

2.4 การจัดประชุมเพื่อคิดค้นหาแนวทางในการจัดการปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติดร่วมกับ

ชุมชน

ในช่วงแรกของการก่อตั้งตู้ยามโฉบังชุมชนเกาะหวี ชุมชนเข้าไปมีส่วนร่วมในการดำเนินงานมีการประชุมและวางแผนร่วมกัน แต่ในระยะหลังมีการประชุมร่วมกันน้อยมาก จนกระทั่งปัจจุบันไม่มีการประชุมร่วมกันอีกเลย ทำให้ไม่มีการวางแผนร่วมกัน จึงอาจไม่ได้รับความร่วมมือจากชุมชนเท่าที่ควร

2.5 การดำเนินกิจกรรมอื่นๆ ร่วมกับชุมชน พบปัญหาใน 3 ลักษณะ คือ

(1) อาสาสมัครตำรวจชุมชนบางคนปฏิบัติเกินหน้าที่ในบางครั้ง หรือมีการใช้อำนาจเกินความจำเป็นในการรักษาความสงบเรียบร้อยเวลาที่ชุมชนมีกิจกรรม

(2) อาสาสมัครตำรวจชุมชนบางคนสื่อสารกับประชาชนไม่เหมาะสม เช่น พูดจาไม่ดี วางตนไม่เหมาะสม

(3) ในช่วงแรกของการก่อตั้งตู้ยามโฉบัง การขอความร่วมมือให้อาสาสมัครตำรวจชุมชนมารักษาความสงบเรียบร้อยให้แก่ชุมชนเป็นเรื่องของจิตอาสาไม่มีค่าตอบแทน แต่ปัจจุบันมีความเป็นธุรกิจมากขึ้น บางครั้งมีการสอบถามถึงค่าตอบแทนการปฏิบัติงาน

ตอนที่ 3 แนวทางที่เหมาะสมในการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาอาชญากรรมและยาเสพติดโดยการมีส่วนร่วมของประชาชนในรูปแบบป้อมตำรวจชุมชนเมืองของตู้ยามโฉบังชุมชนเกาะหวี

3.1 การตรวจตรา ดูแล รักษาความสงบเรียบร้อยในชุมชน มี 4 ประการ คือ

(1) งบประมาณ ภาครัฐควรเพิ่มงบประมาณให้แก่ตู้ยามโฉบังให้มากยิ่งขึ้น เช่น ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าชุดเครื่องแบบให้กับอาสาสมัครตำรวจชุมชน เพื่อเป็นสวัสดิการขวัญและกำลังใจ ซึ่งจะส่งผลให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมเป็นอาสาสมัครกันมากยิ่งขึ้น

(2) ควรเพิ่มจำนวนอาสาสมัครตำรวจชุมชนที่มาจากประชาชนในชุมชนให้มากขึ้น โดยตรวจสอบคุณสมบัติ สืบเสาะประวัติ สัมภาษณ์ เพื่อให้ได้คนที่เหมาะสมมาปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งจะช่วยให้สามารถจับกุมกำลังพลให้เข้าเวรสับเปลี่ยนกันให้แน่นอนได้ และมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

(3) ไม่ควรให้อาสาสมัครพกพาอาวุธปืนในเวลาปฏิบัติงานหรือนอกเวลาปฏิบัติงาน รวมทั้งเวลาปฏิบัติงานควรมีเจ้าหน้าที่ตำรวจร่วมอยู่ด้วยตลอด

(4) ควรเพิ่มความถี่ในการออกตรวจและการตั้งด่านตรวจในชุมชน โดยเฉพาะในจุดที่สุ่มเสี่ยง หรือมีเบาะแสของการกระทำผิดกฎหมาย รวมทั้งควรเพิ่มจุดติดตั้งตู้แดงในจุดที่สำคัญๆ ให้มากขึ้น

3.2 การรับแจ้งข่าว แจ้งเบาะแสทางคดีหรือการกระทำผิดกฎหมาย

ควรมีช่องทางให้ประชาชนได้แจ้งข่าว แจ้งเบาะแสดังกล่าวได้โดยง่ายและปลอดภัยกับผู้แจ้ง

3.3 การแก้ไขเรื่องราวร้องทุกข์ การระงับเหตุร้ายต่างๆ

ควรมีความเข้มแข็งเด็ดขาดในการระงับเหตุร้ายต่างๆ ให้ได้อย่างถาวร

3.4 การจัดประชุมเพื่อคิดค้นหาแนวทางในการจัดการปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติดร่วมกับ

ชุมชน

ควรเพิ่มบทบาทการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานของตุ๋ยามโคบังชุมชนเกาะทิวให้มากยิ่งขึ้น โดยควรมีการจัดประชุมเพื่อพิจารณาแนวทางการดำเนินงานร่วมกันระหว่างตุ๋ยามโคบัง กับประชาชนในชุมชน เพื่อจักได้นำแนวทางในการดำเนินงานแบบบูรณาการร่วมกันไปปฏิบัติให้เหมาะสม และยังเป็นเวทีในการแลกเปลี่ยนข้อมูลปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติดระหว่างประชาชนในชุมชนกับตุ๋ยามโคบัง ทั้งนี้ ควรจัดประชุมทุกเดือน

3.5 การดำเนินกิจกรรมอื่นๆ ร่วมกับชุมชน มี 3 ประการ คือ

(1) เพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน ควรฝึกอบรมให้อาสาสมัครตำรวจชุมชน มีความรู้ในการปฏิบัติงานอย่างเพียงพอ และควรอบรมให้มีความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของตน เพื่อจักได้ปฏิบัติหน้าที่ให้ถูกต้อง รวมทั้งการสื่อสารและการวางตนที่เหมาะสม

(2) ควรให้ตำรวจและอาสาสมัครตำรวจชุมชนเข้าร่วมกิจกรรม ในชุมชนอย่างต่อเนื่อง สม่ำเสมอ

(3) ไม่ควรเรียกค่าตอบแทนในการปฏิบัติงานจนเกินสมควรในลักษณะเชิงธุรกิจ

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยจักได้อภิปรายผลในประเด็นที่สำคัญ ดังต่อไปนี้

1. การศึกษารูปแบบการดำเนินงานของตุ๋ยามโคบังชุมชนเกาะทิว ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาอาชญากรรมและยาเสพติดโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน มีประเด็นที่จะอภิปราย ดังนี้

1.1 การตรวจตรา ดูแล รักษาความสงบเรียบร้อยในชุมชน จากการวิจัยพบว่า ตุ๋ยามโคบังชุมชนเกาะทิว ได้ดำเนินการโดยใช้ความร่วมมือของอาสาสมัครตำรวจชุมชนมาตั้งแต่ระยะเริ่มต้นของโครงการจนถึงปัจจุบัน โดยจะมีการแบ่งเวรเป็นผลัด ๆ ใช้รถจักรยานยนต์ออกตรวจตรารักษาความสงบเรียบร้อย คอยสอดส่องพฤติกรรมต่าง ๆ ในชุมชนทั้งในเวลากลางวันและกลางคืน โดยเฉพาะสถานที่ล่อแหลมต่อการเกิดปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติด ทั้งนี้ เป็นเพราะต้องการให้ประชาชนในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาของชุมชน ซึ่งสามารถดำเนินการได้เช่นเดียวกับตำรวจชุมชนเมือง (KOBAN) ของประเทศญี่ปุ่น และยังสอดคล้องกับทฤษฎีตำรวจผู้รับใช้ชุมชน (Community Policing Theory) ที่มุ่งเน้นให้มีการใช้ความร่วมมือจากประชาชนมาเป็นอาสาสมัครตำรวจชุมชนตามที่ชุมชนมีต้นทุนทางสังคม (Bhakdinarinath, S., 2013, p.188) และสอดคล้องกับ Kongnil, W. (2015, p.46) ที่กล่าวว่า อาสาสมัครตำรวจชุมชนมีส่วนร่วมในการรักษาความสงบเรียบร้อย มีส่วนร่วมในการลดอาชญากรรมในชุมชน

1.2 การรับแจ้งข่าว แจ้งเบาะแสทางคดีหรือการกระทำผิดกฎหมาย จากการวิจัยพบว่า ตุ๋ยามโคบังจะมีตำรวจและอาสาสมัครตำรวจชุมชนคอยทำหน้าที่รับแจ้งข่าวหรือการกระทำต่าง ๆ ที่ผิดกฎหมาย ทั้งนี้ เป็นเพราะว่า ต้องการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรม

และยาเสพติดในชุมชนของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับ Wongsaroj, T. (2014, p.74) ที่กล่าวว่า การมีส่วนร่วม หมายถึงความร่วมมือของบุคคลหรือกลุ่มคนได้มีโอกาสร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ ร่วมปฏิบัติตามโครงการ

1.3 การแก้ไขเรื่องราวร้องทุกข์ การระงับเหตุร้ายต่าง ๆ จากการวิจัยพบว่า เมื่อมีการขอความช่วยเหลือหรือเมื่อแจ้งว่ามีเหตุทะเลาะวิวาท การส่งเสียงดังหรือเดือดร้อนรำคาญอื่น ๆ ตู๋ยามโคบังชุมชนเกาะทิว จะดำเนินการเข้าช่วยเหลือหรือระงับเหตุทันที ทั้งนี้ เป็นเพราะตู๋ยามโคบังชุมชนเกาะทิวอยู่ใกล้ชิดกับชุมชน จึงเป็นการสะดวกและรวดเร็วกว่าสายตรวจของสถานีตำรวจ ซึ่งสอดคล้องกับรูปแบบระบบป้อมยาม (Police Box System) ขององค์กรตำรวจประเทศญี่ปุ่น ที่มีรูปแบบการทำงานอยู่บนพื้นฐานของแนวคิด "ตำรวจเพื่อชุมชน" (Community Policing) ที่มีการรับแจ้งร้องเรียนในเรื่องทั่ว ๆ ไป หรือขอความช่วยเหลือในเรื่องต่าง ๆ เช่น ทำของหาย ถามทาง ค่ารถไม่พอ เป็นต้น รวมทั้ง การจับกุมผู้กระทำผิดต่าง ๆ (Wattanasin, K., 2013)

1.4 การจัดประชุมเพื่อคิดค้นหาแนวทางในการจัดการปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติดร่วมกับชุมชน จากการวิจัยพบว่า ในช่วงแรกของการก่อตั้งตู๋ยามโคบัง เคยมีการจัดประชุมร่วมกับชุมชน ทั้งนี้ เป็นเพราะต้องการสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมกับประชาชนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการก่อตั้งตู๋ยามโคบัง สอดคล้องกับ Royal Irrigation Department, Bureau of Public Participatory Promotion (2009, p.10) ที่ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมไว้ว่า คือกระบวนการที่ประชาชนและผู้ที่เกี่ยวข้องได้มีโอกาสเข้าร่วมในการรับรู้ ทำความเข้าใจ ร่วมแสดงทัศนะ ร่วมเสนอปัญหา ร่วมตัดสินใจ และร่วมแก้ไขปัญหา ในฐานะที่เป็นหุ้นส่วน และสอดคล้องกับ Creighton, J. (2005, p.7) ที่กล่าวว่าเป้าหมายของกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน คือ การเปิดโอกาสให้ประชาชน และผู้มีส่วนได้เสียจากนโยบายกิจกรรม สามารถแสดงความคิดเห็นและมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาไปสู่กระบวนการสร้างฉันทามติ (Consensus Building) เพื่อหาทางออกที่ดีที่สุด และได้รับการยอมรับจากทุกฝ่าย ซึ่งนับเป็นการสื่อสารแบบสองทาง (Two-way Communication) ที่จะทำให้เกิดประสิทธิภาพ

1.5 การดำเนินกิจกรรมอื่น ๆ ร่วมกับชุมชน จากการวิจัยพบว่า เมื่อมีกิจกรรมตามประเพณี เช่น งานลอยกระทง หรือมีงานบวชนาค งานแต่งงาน งานศพ ที่จัดขึ้นในชุมชน ตำรวจและอาสาสมัครตำรวจชุมชน จะเข้าร่วมดูแลความสงบเรียบร้อย อำนาจการจราจร รวมทั้ง การเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระหว่างชุมชนด้วย ทั้งนี้ เพราะต้องการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมเชิงปฏิบัติการในการรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชุมชน สร้างความใกล้ชิดสนิทสนมกับประชาชน ซึ่งสอดคล้องกับ Lapchit, S. (2007, p.28); Prachantawanich, A. (2007, p.23) ที่ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมไว้ว่า เป็นกระบวนการที่ให้กลุ่มบุคคล ชุมชน เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการ ร่วมรับผิดชอบในฐานะผู้ที่มีส่วนได้เสียของกลุ่มคนที่มีความเกี่ยวข้องกันทางสังคม และสอดคล้องกับ Wattanasin, K. (2013) ที่กล่าวว่า เหตุผลสำคัญที่ทำให้ตำรวจญี่ปุ่นประสบความสำเร็จจนทุกวันนี้ มาจากการที่ตำรวจญี่ปุ่นพบปะกับประชาชนอย่างใกล้ชิด และเข้าร่วมกิจกรรมของชุมชนเพื่อความแน่นแฟ้นกับชุมชน ไม่ได้แยกตัวออกจากประชาชน

2. การศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินงานของตู๋ยามโคบังชุมชนเกาะทิว ในการป้องกันและแก้ไข ปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติดโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน มีประเด็นที่จะอภิปราย ดังนี้

2.1 การตรวจตรา ดูแล รักษาความสงบเรียบร้อยในชุมชน จากการวิจัยพบว่า

(1) งบประมาณสำหรับอาสาสมัครตำรวจชุมชนที่มาปฏิบัติหน้าที่ยังไม่เพียงพอ อาทิเช่น ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง ค่าอาหาร ค่าชุดเครื่องแบบปฏิบัติงาน ค่าซ่อมรถจักรยานยนต์ที่มีสภาพเก่า ทั้งนี้ เป็นเพราะ งบประมาณอุดหนุนจากสถานีตำรวจมีจำกัด และอาสาสมัครตำรวจชุมชนไม่มีค่าตอบแทน สอดคล้องกับ Kaewporm, U. (2013, p.132) ที่พบว่า ในแต่ละเดือนทางสถานีประชาพิทักษ์ อาจจะได้รับงบประมาณ

สนับสนุนจากการบริจาคของคนในชุมชน การของบจากผู้บังคับบัญชาไม่เพียงพอสำหรับค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เช่น ค่าอาหาร ค่าเครื่องดื่ม ค่าเดินทาง เช่นเดียวกับ Pratumthong, A. (2011, p.154) ที่พบว่า สถานีดำรวจไม่มีงบประมาณที่สนับสนุนเป็นค่าตอบแทนแก่อาสาสมัครตำรวจชุมชนที่มาปฏิบัติหน้าที่ มีเพียงงบประมาณในการจัดฝึกอบรมปีละครั้งเท่านั้น และสอดคล้องกับ Untan, N. (2012, p.115) ที่พบว่า อาสาสมัครตำรวจบ้านขาดอุปกรณ์ในการออกตรวจ เช่น ไฟฉาย วิทยุสื่อสาร และขาดงบประมาณค่าเครื่องแบบ

(2) อาสาสมัครที่ปฏิบัติงานมีจำนวนน้อยและจำนวนไม่คงที่ในแต่ละวัน จึงไม่สามารถจัดเวรสลับเปลี่ยนหมุนเวียนให้แน่นอนได้ ทำให้การปฏิบัติงานไม่เต็มประสิทธิภาพ ทั้งนี้ การที่อาสาสมัครไม่สามารถมาปฏิบัติงานตามที่กำหนดไว้ได้ อาจเป็นเพราะต้องประกอบอาชีพหารายได้เลี้ยงตนเองและครอบครัว ซึ่งสอดคล้องกับ Pratumthong, A. (2011, p.155) ที่พบว่า อาสาสมัครตำรวจชุมชนส่วนใหญ่ มีรายได้ต่ำ จึงจำเป็นต้องทำมาหาเลี้ยงชีพให้กับตัวเองและครอบครัว เมื่อทางสถานีตำรวจขอกำลังสนับสนุนในกิจกรรมหรือโครงการต่าง ๆ ในครั้งใดแล้ว การรวมตัวกันในแต่ละคราวมักจะมีปัญหาด้านความพร้อมเพรียง อีกทั้ง การกำหนดกำลังพลและเข้าเวรปฏิบัติตามแผน เมื่อเปรียบเทียบกับการที่สมาชิกมาปฏิบัติหน้าที่จริงยังมีจำนวนสมาชิกน้อยอยู่

(3) ในการปฏิบัติงานบางครั้งไม่มีตำรวจมาร่วมด้วย จึงทำให้อาสาสมัครตำรวจชุมชนปฏิบัติหน้าที่โดยลำพัง ทั้งนี้ เพราะอาสาสมัครอยู่ในฐานะเป็นเพียงผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานตำรวจตามกฎหมาย จึงไม่ควรให้ปฏิบัติหน้าที่เสมือนเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจโดยลำพังตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับ Pratumthong, A. (2011, p.149) ที่พบว่า อาสาสมัครตำรวจชุมชนต้องออกตรวจร่วมกับเจ้าหน้าที่เท่านั้น ไม่ควรออกตรวจคนเดียวหรือออกตรวจร่วมกันเองสองคน เช่นเดียวกับ Saranapiboon, P. (2007, p.48) ที่พบว่า ประชากรมีความคิดเห็นในระดับไม่แน่ใจว่า อาสาสมัครตำรวจชุมชนสามารถออกตรวจได้โดยลำพัง

2.2 การจัดประชุมเพื่อคิดค้นหาแนวทางในการจัดการปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติดร่วมกับชุมชน จากการวิจัยพบว่า ในช่วงแรกของการก่อตั้งตุ้ยยามโคบัง ชุมชนเข้าไปมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน มีการประชุมวางแผนร่วมกัน แต่ปัจจุบันไม่มีการประชุม ซึ่งไม่สอดคล้อง Kokpol, O. (2009, p.18) ที่อธิบายว่า หลักการมีส่วนร่วมของชุมชน จะต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าร่วมอย่างครบวงจรตั้งแต่ต้นจนสิ้นสุด ไม่ใช่เป็นการจัดเวทีการมีส่วนร่วมครั้งเดียว แต่จะต้องร่วมกันติดตามประเมินผลตลอดเวลา มีส่วนร่วมในการตรวจสอบถึงปัญหาอุปสรรคและหาทางแก้ไข เพื่อให้ภารกิจสำเร็จลุล่วงตามเป้าหมาย เช่นเดียวกับ Wongsaroj, T. (2014, p.227) ที่กล่าวว่า การสร้างเครือข่ายชุมชนเพื่อการป้องกันอาชญากรรม ต้องคำนึงถึงรูปแบบที่จะต้องร่วมกันคิดระหว่างตำรวจกับประชาชนไม่ใช่เป็นการคิดจากฝ่ายเดียว ฉะนั้น ด้วยเหตุนี้เอง จึงทำให้ปัจจุบันประชาชนในชุมชนไม่ได้เข้ามามีส่วนร่วมเท่าใดนัก ทั้งนี้ อธิบายได้ว่า อาจเป็นเพราะตำรวจได้ถูกกำหนดให้มีบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบหลายอย่างในบุคคลคนเดียว ประกอบกับการบริหารงานบุคคลของตำรวจ เน้นให้ตำรวจสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้หลายอย่าง จึงยากที่จะทำได้ดีทุกอย่าง

2.3 การดำเนินกิจกรรมอื่น ๆ ร่วมกับชุมชน จากการวิจัยพบว่า อาสาสมัครตำรวจชุมชนบางคนมีการสื่อสารกับประชาชนไม่เหมาะสม เช่น พูดจาไม่ดี วางตนไม่เหมาะสม ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะยังไม่ได้รับการฝึกอบรมให้มีความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่อย่างเพียงพอ สอดคล้องกับ Pratumthong, A. (2011, p.156) ที่พบว่า บางครั้งก็จะได้รับเรื่องราวร้องเรียนจากประชาชนถึงความประพฤติการปฏิบัติของอาสาสมัครตำรวจชุมชนที่ใช้กิริยาวาจาไม่เหมาะสมในการปฏิบัติหน้าที่บ้าง

3. การแสวงหาแนวทางที่เหมาะสมในการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติด โดยการมีส่วนร่วมของประชาชนในรูปแบบป้อมตำรวจชุมชนเมืองของตุ๋ยามโคบังชุมชนเกาะทวิ มีประเด็นที่จะอภิปราย ดังนี้

3.1 การตรวจตรา ดูแล รักษาความสงบเรียบร้อยในชุมชน จากการวิจัยพบว่า

(1) งบประมาณ ภาครัฐควรเพิ่มงบประมาณให้กับตุ๋ยามโคบังให้มากขึ้น เช่น ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าชุดเครื่องแบบ อันจะส่งผลให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมเป็นอาสาสมัครตำรวจชุมชนมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ เป็นเพราะว่าอาสาสมัครตำรวจชุมชนนอกจากจะไม่ได้รับค่าตอบแทนใด ๆ จากราชการแล้ว กลับยังต้องนำเงินส่วนตัวมาใช้จ่าย เช่น เป็นค่าซ่อมรถ ทั้งๆ ที่อาสาสมัครไม่ได้เป็นผู้มีฐานะดี ซึ่งสอดคล้องกับ Faiparn, W. (2013, p.89) ที่พบว่า ควรจัดหาเครื่องแบบ วัสดุอุปกรณ์ ตลอดจนสวัสดิการให้ตำรวจบ้านตามสมควร เช่นเดียวกับ Chanpleng, S. (2011, p.132) ที่เสนอว่า ควรให้การสนับสนุนเรื่องน้ำมันเชื้อเพลิงเพื่อใช้สำหรับการปฏิบัติงานแก่อาสาสมัครตำรวจชุมชน เช่นเดียวกับ Funbanrai, N. (2016, pp.157-165) ที่พบว่า สถานีตำรวจ ต้องพิจารณาถึงสวัสดิการของอาสาสมัครตำรวจชุมชนให้มากขึ้น ทั้งในเรื่องเงินค่าตอบแทนการทำงาน การตัดชุดเครื่องแบบ และควรให้ความสำคัญในเรื่องการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ อาทิ ไฟฉาย กระจบองไฟ เสื้อสะท้อนแสงให้เพียงพอ โดยที่ตัวเขาไม่ต้องซื้อเอง ค่าน้ำมันรถก็ควรสนับสนุนเป็นอย่างยิ่ง และสอดคล้องกับ Pratumthong, A. (2011, p.176) ที่เสนอว่า ควรสร้างแรงจูงใจในการทำงานโดยการให้เงินสวัสดิการเพิ่มพิเศษและเงินค่าตอบแทนในการปฏิบัติงานให้เป็นที่พอใจ

(2) ควรเพิ่มจำนวนอาสาสมัครตำรวจชุมชนที่มาจากประชาชนในชุมชนทั้ง 3 ชุมชนให้มากขึ้น ซึ่งจะทำให้สามารถจัดกำลังพลให้เข้าเวรประจำการสับเปลี่ยนหมุนเวียนกันให้แน่นอนได้ ทำให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ทั้งนี้ เพราะล้าหลังกำลังของเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถดูแลชุมชนได้ทั่วถึง จึงควรพึ่งพาอาสาสมัครตำรวจชุมชนให้มากขึ้นที่จะช่วยดูแลชุมชนของตนเองได้ สอดคล้องกับ Pratumthong, A. (2011, p.177) ที่เสนอว่า ควรมีการสนับสนุนให้มีอาสาสมัครตำรวจชุมชนให้เพิ่มมากขึ้น และเปิดโอกาสให้มีการศึกษาดูงานเพื่อพัฒนาการปฏิบัติงานของอาสาสมัครตำรวจชุมชนเพื่อจักได้ช่วยเหลืองานตำรวจได้อย่างถูกต้อง

(3) ไม่ควรให้อาสาสมัครตำรวจชุมชนพกอาวุธปืนในเวลาปฏิบัติงานหรือนอกเวลาปฏิบัติงาน เพราะเกรงว่าจะไม่ปลอดภัยต่อประชาชน ทั้งนี้ เพราะการเป็นสมาชิกอาสาสมัครตำรวจชุมชน ไม่ได้มีอภิสิทธิ์ใด ๆ เพราะถือว่าเป็นประชาชนคนหนึ่งที่มีจิตอาสาเท่านั้น เพราะฉะนั้น การพกปืนจึงถือว่าเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย สอดคล้องกับการศึกษาของ Pratumthong, A. (2011, p.149) ที่พบว่าอาสาสมัครตำรวจชุมชนต้องไม่พกพาอาวุธปืน ทั้งในและนอกเครื่องแบบ เช่นเดียวกับ Saranapiboon, P. (2007, p.51) ที่เสนอว่า สถานีตำรวจควรกำกับดูแลอาสาสมัครตำรวจชุมชน โดยไม่ควรให้พกอาวุธปืน รวมถึงเรื่องพันธนาการในการปฏิบัติหน้าที่ เพราะอาจเกิดการผิดพลาดได้ง่าย เนื่องจากความชำนาญและประสบการณ์ ยังไม่เพียงพอ ซึ่งในเรื่องนี้แตกต่างไปจากตำรวจของญี่ปุ่น ดังที่ Wattanasin, K. (2013) กล่าวว่า ตำรวจญี่ปุ่นที่ปฏิบัติหน้าที่ที่ป้อมตำรวจโคบัง ไม่เห็นพกอาวุธปืนเหน็บเอว นอกจากกระบอง กุญแจมือ วิทสุสื่อสาร

(4) ควรเพิ่มความถี่ในการออกตรวจตราในชุมชนและการตั้งด่านตรวจ โดยเฉพาะในจุดที่สุ่มเสี่ยงหรือมีเบาะแสของการกระทำความผิด ทั้งนี้ เพราะถือว่าเป็นมาตรการป้องกันอาชญากรรมเชิงรุกเพื่อป้องปราม ยับยั้ง ช่มชวย และตัดโอกาสการกระทำความผิด ซึ่งวิธีการนี้จะเน้นที่ความสม่ำเสมอ ซึ่งสอดคล้องกับ Chuntron, P. (2015, pp.61-67) ที่เสนอว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจควรให้สายตรวจคอยสอดส่องดูแลความปลอดภัยของประชาชน โดยเพิ่มการตรวจตราจุดเสี่ยงต่าง ๆ ในยามค่ำคืนและเช้ามืด และควรมีจุดตรวจเพิ่มขึ้นในจุดเสี่ยงต่าง ๆ ในเขตชุมชน เช่นเดียวกับ Wattanasin, K. (2013) ที่กล่าวว่า ตำรวจประจำป้อมตำรวจชุมชน (โคบัง) ของญี่ปุ่น จะมี

หน้าที่รับผิดชอบในการตรวจตรา สอดส่องดูแลความสงบเรียบร้อยผู้พักอาศัย (Residents) เพื่อสร้างความรู้สึกลดลงภัยให้แก่ประชาชนอย่างใกล้ชิด โดยจะมีวงรอบปกติในตรวจเยี่ยมที่พักอาศัย อาคารสำนักงาน

3.2 การจัดประชุมเพื่อคิดค้นหาแนวทางในการจัดการปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติดร่วมกับชุมชน จากการวิจัยพบว่า ควรมีการประชุมและวางแผนงานในการดำเนินงานร่วมกัน เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติดระหว่างชุมชนกับตุ้ยยามโคบัง เพื่อให้เกิดการทำงานแบบบูรณาการร่วมกัน และเป็นไปตามความต้องการของทั้งตุ้ยยามโคบังและชุมชน ทั้งนี้ เพราะประชาชนสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการต่อสู้กับปัญหาอาชญากรรมได้ ไม่ว่าจะทำหน้าที่เป็นผู้แทน เป็นสมาชิก เป็นอาสาสมัคร หรือเป็นคณะกรรมการ ดังที่ Wattanasin, K. (2013) ได้กล่าวไว้ว่า ระบบตำรวจชุมชนญี่ปุ่นจะมีคณะกรรมการประสานงาน โดยมีองค์ประกอบจากสมาชิกชุมชนอย่างหลากหลาย คณะกรรมการนี้จะช่วยแสดงความคิดเห็น ร้องขอหรือมีการพูดคุยหารือในเรื่องที่เกี่ยวกับชุมชนโดยเฉพาะประเด็นที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยของชุมชน และสอดคล้องกับ Boonsit, A. (2007, p.8) ที่กล่าวว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนจะก่อให้เกิดผลดี คือ ช่วยส่งเสริมให้มีการทำงานร่วมกันและทำให้ได้ข้อมูลข่าวสารจากประชาชนมากขึ้น และอำนวยความสะดวกให้ประชาชนเข้ามา มีบทบาทให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เช่นเดียวกับ Pratumthong, A. (2011, p.177) ที่เสนอว่า สถานีตำรวจ ควรจะจัดกิจกรรมสร้างความร่วมมือและความเข้าใจอันดีระหว่างประชาชนกับตำรวจ โดยมีการประชุมปรึกษาหารือวางแผนการรักษาความสงบเรียบร้อยของชุมชน

3.3 การดำเนินกิจกรรมอื่น ๆ ร่วมกับชุมชน จากการวิจัยพบว่า

(1) ควรมีกอบรมอาสาสมัครตำรวจชุมชนให้มีความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ เพื่อจังกได้ปฏิบัติหน้าที่ให้ถูกต้อง รวมทั้งการติดต่อสื่อสารและการวางตนให้เหมาะสม สอดคล้องกับ Pidgratog, N. (2013, p.7) ที่พบว่า ควรให้ทักษะความรู้ที่เกี่ยวข้องกับบทบาทหน้าที่ เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจอย่างชัดเจนในแต่ละภารกิจที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งจะช่วยลดความผิดพลาดในการปฏิบัติงาน และขจัดปัญหาระหว่างตำรวจอาสาสมัครและประชาชนในชุมชน เช่นเดียวกับ Chanpleng, S. (2011, p.132) ที่เสนอว่า ควรให้ความรู้กับอาสาสมัครตำรวจชุมชนเพราะบางคนยังไม่เข้าใจบทบาทหน้าที่ในการปฏิบัติงานของตนเอง เช่นเดียวกับ Funbanrai, N. (2016, p.164) ที่พบว่า ควรส่งเสริมให้อาสาสมัครตำรวจชุมชนได้รับการพัฒนาในด้านความรู้ บทบาทหน้าที่ในการปฏิบัติงาน โดยมีการฝึกอบรมเป็นประจำ เพื่อให้ได้ทราบบทบาทของตนอย่างแท้จริง นอกจากนี้ Wuncha, Ch. (2017, p.187) ยังเสนอว่า งานตุ้ยยามตำรวจชุมชน (โคบัง) ผู้ปฏิบัติงานต้องมีศิลปะในการเข้าใจเข้าถึงชุมชน ผู้บังคับบัญชาของตำรวจจะต้องพิจารณาคัดเลือกตำรวจชุมชนที่มีบุคลิกที่ดี เหมาะสม มีมนุษยสัมพันธ์เป็นผู้ปฏิบัติงาน เช่นเดียวกับ Chayapan, P. (2012 p.49) ที่กล่าวว่า ตำรวจประจำตุ้ยยามโคบังถือว่าเป็นผู้ปฏิบัติงานตำรวจผู้รับใช้ชุมชน (Community Policing Officers : (CPO) กล่าวคือ ต้องทำงานและอยู่ประจำในชุมชน ดังนั้น พฤติกรรมต่างๆ ทั้งด้านดีและด้านไม่ดี จึงมีผลต่อความรู้สึกนึกคิดของประชาชนในชุมชน ทั้งนี้ เพราะการประพฤติตน และการวางตัวของอาสาสมัครรวมทั้งตำรวจเอง ต้องได้รับการเคารพ เชื้อถือจากประชาชนก่อน จึงจะทำให้การทำงานของตำรวจบรรลุวัตถุประสงค์

(2) ควรให้ตำรวจและอาสาสมัครตำรวจชุมชนเข้าร่วมกิจกรรมในชุมชนอย่างสม่ำเสมอ ทั้งนี้ เพราะความสำเร็จประการหนึ่งของระบบตำรวจชุมชนประเทศญี่ปุ่น คือการสร้างเชื่อมั่น ศรัทธา สร้างความสัมพันธ์ใกล้ชิดระหว่างชุมชน เพื่อให้ได้ข้อมูลต่าง ๆ มากำหนดแผนการทำงาน ทำให้การปฏิบัติงาน มีประสิทธิภาพ อันเป็นหลักการของปรัชญา "ตำรวจผู้รับใช้ชุมชน" (Community Policing) (Wattanasin, K., 2013) และสอดคล้องกับ Wuncha, Ch. (2017, p.187) ที่เสนอว่า งานตุ้ยยามตำรวจชุมชน (โคบัง) จะต้องมีการสร้างความร่วมมือ ร่วมใจ กับประชาชนอย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างความยั่งยืน ให้เกิดขึ้นในหมู่บ้านหรือชุมชน

เช่นเดียวกับ Faiparn, W. (2013, p.89) ที่พบว่า ควรจัดชุดตำรวจออกเยี่ยมเยียน และเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของหมู่บ้านอยู่เสมอ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. กองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดกำแพงเพชร หรือสถานีตำรวจภูธรเมืองกำแพงเพชร ควรประสานงานเชิงยุทธศาสตร์กับเทศบาลเมืองกำแพงเพชร ผู้นำชุมชนและประชาชนในชุมชน องค์กรภาคเอกชน เช่น หอการค้า สภาอุตสาหกรรม บริษัท ห้างร้าน หน่วยงานเอกชนอื่น ๆ ที่อยู่ในพื้นที่ มาร่วมให้ข้อคิดเห็นในการดำเนินงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติด ตามภารกิจของตุ้ยยามโคบังชุมชนเกาะทรี ให้เหมาะสมกับความต้องการของชุมชน
2. กองบังคับการ หรือสถานีตำรวจ ควรเสนอแผนงานหรือกิจกรรมของตุ้ยยามโคบังต่อเทศบาล องค์กรภาคเอกชน เพื่อขอรับการสนับสนุนวัสดุ ครุภัณฑ์ งบประมาณเป็นค่าตอบแทนการปฏิบัติงาน ค่าน้ำมัน เชื้อเพลิง เครื่องแต่งกายของอาสาสมัครตำรวจชุมชน หรืออื่น ๆ ตามความจำเป็นและเหมาะสม และใน ขณะเดียวกันเทศบาลมีงบประมาณมาจากรัฐ ก็ควรจัดสรรงบประมาณมาดูแลความปลอดภัยของประชาชน บ้างบางส่วน เพื่อการสนับสนุนงานบริการของตำรวจอย่างชัดเจน
3. กองบังคับการ และสถานีตำรวจ ควรเน้นหนักกับการดำเนินงานด้านกระบวนการมีส่วนร่วม การประชุมร่วมกับประชาชนในชุมชน เพื่อวิเคราะห์ปัญหาหรือกำหนดแนวทางแก้ไขปัญหา ซึ่งควรเป็นความ รับผิดชอบของผู้บริหารทุกระดับทุกฝ่ายที่จะต้องเข้าร่วม เพื่อให้การติดต่อสัมพันธ์กันระหว่างตำรวจกับ ประชาชนเป็นไปอย่างใกล้ชิด สม่่าเสมอ และต่อเนื่องตลอดไป
4. สถานีตำรวจ ควรร่วมกับเทศบาล และผู้นำชุมชนดำเนินการสรรหาบุคคลที่สมัครใจ เพื่อคัดเลือก เป็นอาสาสมัครตำรวจชุมชนเพิ่มเติม โดยควรจัดทำโครงการฝึกอบรมให้มีความรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ให้เหมาะสมกับสภาพชุมชน ทั้งนี้ ควรจัดฝึกทบทวนในเชิงปฏิบัติการแก่อาสาสมัครทั้งหมดปีละ 1-2 ครั้ง และ ชักซ้อมการปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง
5. ผู้กำกับสถานีตำรวจ ควรเชิญนายกเทศมนตรี และคณะกรรมการตรวจสอบและติดตาม การบริหารงานตำรวจของสถานีตำรวจ เป็นที่ปรึกษาในการดำเนินงานตามภารกิจของตุ้ยยามโคบัง
6. การปฏิบัติงานของอาสาสมัครตำรวจชุมชนและเจ้าหน้าที่ตำรวจประจำตุ้ยยามโคบัง ควรกำหนด ให้มีการประชุมร่วมกันเพื่อเสนอปัญหาอุปสรรคข้อขัดข้อง เสนอแนะความเห็นให้ที่ประชุมได้ทราบและหาแนวทาง แก้ไขปัญหาเป็นประจำทุกเดือน เพื่อให้มีการกำหนดแนวทางการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามแผนมีความรัดกุม และมีให้เกิดความเสียหาย รวมทั้งหลังการปฏิบัติงานควรจัดทำรายงานการปฏิบัติงานเสนอผู้บังคับบัญชา เพื่อเป็นข้อมูลการปฏิบัติงานและนำไปประเมินผลการดำเนินงาน
7. สถานีตำรวจ ควรเป็นผู้ติดตามประเมินผลการดำเนินงานของตุ้ยยามโคบัง และประเมินผลการ ปฏิบัติงานของอาสาสมัครตำรวจชุมชน ทุก 6 เดือน และควรพิจารณาคัดเลือกอาสาสมัครที่มีผลงานเป็นรูปธรรม และสม่าเสมอให้เป็นอาสาสมัครดีเด่นประจำปี เพื่อยกย่องและเสริมสร้างขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงาน
8. ตุ้ยยามโคบัง มีผลการดำเนินงานในภาพรวมปรากฏในเชิงบวก ประชาชนพอใจในผลงาน ดังนั้น สถานีตำรวจควรประสานงานกับเทศบาล เพื่อดำเนินการจัดตั้งตุ้ยยามโคบังเพิ่มขึ้นในชุมชนอื่น ๆ ต่อไป
9. ตุ้ยยามโคบัง ยังคงมีงานหลักคือการออกตรวจตรา ดูแลรักษาความสงบเรียบร้อยในชุมชน ดังนั้น จึงควรเพิ่มความถี่ในการออกตรวจ โดยเฉพาะในจุดที่ล่อแหลมต่อการเกิดอาชญากรรม

10. ตู๋ยามโคบัง ควรกำกับดูแลอาสาสมัครตำรวจชุมชน ให้แต่งเครื่องแบบและประดับเครื่องหมายให้ถูกต้องตามระเบียบ และห้ามพกพาอาวุธปืนในการปฏิบัติหน้าที่

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรวิจัยเปรียบเทียบตู๋ยามโคบังชุมชนเกาะหวี กับตู๋ยามโคบังชุมชนในจังหวัดอื่น ๆ
2. ควรวิจัยแนวทางการสร้างพลังการมีส่วนร่วมของชุมชนกับการดำเนินงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาอาชญากรรมและยาเสพติดในรูปแบบป้อมตำรวจชุมชนเมือง (โคบัง) ให้มีขอบเขตกว้างขวางยิ่งขึ้น

References

- Against Drugs, Center. (2015). **Preventing and resolving action plan 2016**. Bangkok : Author.
- Bhakdinarinath, S. (2013). **Modern policing: community policing in CSD**. Nonthaburi : Green Apple Graphic Printing.
- Boonsit, A. (2007). People and community participations in justice system Cited in **Teaching Package of Criminal Justice Administration**. Book 2 Unit 13 Nonthaburi, Thailand: Sukhothai Thammathirat Open University.
- Chanpleng, S. (2011). **Guidelines on operational development of sub-district police officers volunteers of Mueang Suphanburi police station**. Master's thesis, Thammasat University.
- Chayapan, P. (2012). **Before being the policeman serving the people**. Bangkok : Silpa Siam Printing.
- Chuntron, P. (2015). **Practice of the prevention and suppression of crime in the responsible area of Bangpompang police station**. Master's Independent Study, Rangsit University, Pathum Thani.
- Creighton, J. L. (2005). **The public participation handbook: making better decisions through citizen involvement**. San Francisco : Jossey Bass.
- Faiparn, W. (2013). **Community leaders' participation in crime prevention In the Phon Sawan district area, Nakhon Phanom province**. Master's thesis, Sakon Nakhon Rajabhat University, Sakon Nakhon.
- Funbanrai, N. (2016). **The role of the community police volunteers in people's the safety and property under Phitsanulok police station**. Master's Independent Study, Pibulsongkram Rajabhat University, Phitsanulok.
- High crimes, drought and economic problems. (2015, December 10). Cited in **Thaipost**. [Online]. Available : [http://www.thaipost.net/?q= High crimes, drought and economic problems](http://www.thaipost.net/?q=High+crimes,+drought+and+economic+problems). [2016, February 22].
- Kaewporm, U. (2013). **Citizen participation in crime prevention utilizing community policing strategy: case study of Mahanak Mosque community, Pomprabsattrupai district, Bangkok metropolitan**. Master's thesis, Chulalongkorn University, Bangkok, Thailand.
- Kokpol, O. (2009). **Partnership and handbook of people participation for local administrator**. Bangkok : Charansanitwong Printing.

- Kongnil, W. (2015). **Police volunteer community involvement to sole the drug epidemic Thanyaburi police station Pathum Thani.** Master's Independent study, Thammasat University.
- Lapchit, S. (2007). **Factors affecting people's decision to participation in Tambon administration organizations in Warinchamrab district, Ubon Ratchathani province.** Master's thesis, Chulalongkorn University.
- National Statistical, Office, Government Strategic Information Center. (2013). **"Drug addict" returning the good to society.** [Online]. Available : <http://www.dmh.go.th>. [2015, November 10].
- Pidgratog, N. (2013). **The understanding in role and function of volunteer community police on community housing Din Daeng 2.** Master's Independent Study, Thongsook College.
- Prachantawanich, A. (2007). **Causal relationships of work environment factors and personal factors related to personal participation in Thammasat university's educational quality assurance.** Master's thesis, Srinakharinwirot University.
- Pratumthong, A. (2011). **The development of community police volunteers and the performances of crime prevention in the area of Prachachuen metropolitan police station.** Master's thesis, Chandrakasem Rajabhat University.
- Royal Irrigation, Department, Bureau of Public Participatory Promotion. (2009). **People participation's handbook royal Irrigation department.** Bangkok : Author.
- Saranapiboon, P. (2007). **People's opinion regarding to a community police volunteer.** Master's Independent Study, Kasetsart University.
- Untan, N. (2012). **The participation of community police volunteers in anti-crime crackdown: a case study of Muang Chiang Mai police station.** Master's Independent Study, Maejo University, Chiang Mai.
- Wattanasin, K. (2013, January 26). **Koban is the heart of community policing system in Japan.** [Online]. Available: <http://gwattanasin.blogspot.com/2013/01/koban.html>. [2017, March 20].
- Wongsaroj, T. (2014). **The development of a community relations action network model for crime prevention.** Doctoral Thesis, Silpakorn University.
- Wuncha, Ch. (2017). **A model of improving job performance efficiency In crime prevention of community police officers (Koban) of provincial police region 4.** Doctoral Thesis, Rajabhat Maha Sarakham University, Maha Sarakham.